

Закон за детето

Позиция на СДС

Като партия, основана върху традициите на европейската християнска цивилизация, за нас семейството, родителството и децата са ценност, както и свободата и правата на личността, гарантирани с редица международни документи.

За СДС българското общество винаги се е граждало от способните, предприемчиви и уверени в себе си граждани, които могат да поемат отговорност за себе си, за своите семейства и общности.

Способността и правото на родителите да възпитават децата си и да носят отговорност за тяхното изграждане като личности, съобразно собствените си убеждения е фундаментално и е в основата на функционирането на модерното демократично общество.

Родителите имат най-големите права и най-голямата отговорност в образованието на техните деца. Създаването на гаранции относно свободата на родителите да възпитават, избират средствата за образованието на детето си е необходимост.

За СДС предлаганият от Министерство на труда и социалната политика Законопроект за детето в действителност не подкрепя семейната институция, застрашава и нарушава правата на родителите, и излага децата на опасни за тяхното развитие практики и политики. СДС не може да подкрепи този проектозакон по няколко причини:

1. **Той ненужен и създава излишно законодателство** като повтаря, а също така – си противоречи, с други закони, уреждащи същите въпроси: Семейен кодекс, Закон за защита от дискриминация, Граждански процесуален кодекс, Закон за народната просвета, Закон за защита срещу домашното насилие. **Идеята да се създава генерално законодателство**, което да усложнява, но не и да отстранява, съществуващите проблеми е контрапродуктивна и заплашва устоите на българската демокрация. Приетият без консултации и вслушване в здравия разум Избирателен кодекс е доказателство в тази посока.
2. **Законопроектът противоречи на:** Международния пакт за гражданските и политически права и на Европейската Конвенция за Защита Правата на Човека и Основните Свободи, които гарантират правата и свободата на родителите да възпитават и избират образование за децата си съответно своите собствени убеждения, а също така **нарушава българската Конституция**, която гласи в Чл.47(1) "*Отглеждането и възпитанието на децата до пълнолетието им е право и задължение на техните родители и се подпомага от държавата*". В случая с този Законопроект правата на родителите до голяма степен се отнемат в полза на държавата.
3. Освен силно рестриктивният спрямо родителите характер на този законопроект, той също така **реабилитира добре познатите практики на доноси, признавайки включително АНОНИМНИ такива** при „насилие” над дете,

като термина „насилие” е един от многото с неясно и разтегливо съдържание, което означава, че ВСЯКО действие или опит за възпитание от страна на родителите може да се тълкува като вид „насилие”;

4. **Законопроектът за детето въвежда напълно неподходящи за едно дете „права и свободи”.** Безсмислено и неясно като резултат е въвеждането на образователни програми за сексуалното и репродуктивно здраве в ПРЕДУЧИЛИЩНОТО образование, прилагане от общините и държавата на мерки за семейно планиране, информиране за възможността за „безопасно” прекратяване на нежелана бременност сред децата, гарантиране на право на свободно сдружаване, събиране и разпространение на информация, защита от дискриминация на основа сексуална ориентация. Гарантира се и право на детето САМО да изгражда своите възгледи за съвестта и религията, като правото на родителя да формира тези възгледи, в противоречие с друг текст от същия закон, вече е отнето, и той е задължен само да подкрепя „свободно” формираните възгледи на детето си.
5. **Създават се предпоставки за финансови злоупотреби и престъпления:** Законопроектът е изпълнен с множество неясни формулировки и термини, които нямат правна стойност, но пък имат твърде широко възможно тълкуване, което може да се превърне в предпоставка за злоупотреби, корупция, насилствено отнемане на деца от семействата им, и дори - извършване на престъпления. С въвеждането на принципа за бързото изземане на децата (Чл.3) и даването им за осиновяване от приемно семейство, включително вписването на детето в международните регистри за осиновяване (Чл.126-4), се създават предпоставки за злоупотреби от страна на доставчици на услуги за деца и дори за легализиране трафика на деца. Нещо повече - предложеният проектозакон изгражда огромна и тежка структура за осъществяването на държавния контрол и добавя сериозна финансова тежест върху българския данъкоплатец.

Предложеният Законопроект за детето подменя фундаментални принципи, залегнали в основата на модерното общество и в българската конституция. Този законопроект представлява опит да се **иземе правото на родителите да бъдат основните лица, грижещи се за децата си, чрез неограничена свобода на преценката на българските социални служби в нарушение на родителските права. Подобна груба намеса в една от основните институции на българското общество – семейството, е недопустима и вредна за развитието на демокрацията в България.**